

พิมพ์พัฒนา จันทรเปล่ง 2552: ปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจภายใน การจัดการความขัดแย้ง
ธรรมาภิบาล และความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ)
สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตติกรณ์ จงวิศาล, วท.ด. 168 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจภายใน การจัดการความ
ขัดแย้ง ธรรมาภิบาลและความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการ เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จ
ในการประกอบการของผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างแรงจูงใจภายใน การจัดการความขัดแย้ง ธรรมาภิบาลกับความสำเร็จในการประกอบการ
ตลอดจนศึกษาตัวพยากรณ์ร่วมที่สามารถทำนายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ไทยทั่วประเทศ จำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ส่วน คือ แบบ
สำรวจข้อมูลทั่วไป แบบวัดแรงจูงใจภายใน การจัดการความขัดแย้ง ธรรมาภิบาล และความสำเร็จในการ
ประกอบการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์
การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจภายใน ธรรมาภิบาล และความสำเร็จในการประกอบการของ
ผู้ประกอบการอยู่ในระดับสูง ส่วนการจัดการความขัดแย้งรูปแบบการให้ความร่วมมือกัน รูปแบบการ
แบ่งปันและรูปแบบการปรองดองอยู่ในระดับสูง รูปแบบการเอาชนะแข่งขันอยู่ในระดับปานกลาง
และรูปแบบการหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 2) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา
และระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่ต่างกัน ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการไม่แตกต่างกัน
3) แรงจูงใจภายใน การจัดการความขัดแย้งรูปแบบให้ความร่วมมือกัน รูปแบบการแบ่งปัน รูปแบบ
การปรองดอง และธรรมาภิบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการของ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.463, 0.330, 0.246, 0.217 และ 0.587 ตามลำดับ 4) ตัวแปรแรงจูงใจ
ภายใน การจัดการความขัดแย้งรูปแบบการหลีกเลี่ยง และธรรมาภิบาล สามารถร่วมกันอธิบาย
ความสำเร็จในการประกอบการได้ร้อยละ 40.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01